

לדך שלקום

י-ם	ת"א	חיפה	ב"ש
4:03	4:21	4:21	4:24
5:20	5:22	5:19	5:23
ר"ת:	5:59		

מיסודו של המלובין ראש המקובלים הנאון הצדיק רבינו מרדכי שרעבי זע"א

דבר ה'

טאגת השמיני ביום ח' ט"ו
המקובל רבי מנחם שמואל טייטל

ומה עם הילד של השכן?

סביבוניים ואינם יודעים כלל למה יש את חג החנוכה ובזכות מי ניצלו עם ישראל, ומהו נס פך השמן, ולאחרונה הוסיפו שבר על שבר ויש הרבה בתי ספר וגנים שמלמדים שם מורים גויים רח"ל...

ובזמנו שהקימו מרן ראש הישיבה הגאון רבנו יהודה צדקה זצוק"ל עם עמיתו הגאון חכם בן ציון אבא שאול זצוק"ל את רשת התת"ס, ומרן הראשון לציון רבינו עובדיה יוסף זצוק"ל הניף זאת ביתר שאת, זעקו בכל ליבם שעל כל אחד ואחד לדאוג ולפעול לדבר עם שכניו ומכריזו וקרוביו, שירשמו את ילדיהם למוסדות תורניים המחנכים את התלמידים לקיום תורה ומצוות, ופנו לאברכים מהכולל והורו אף לחלק מהאברכים שעליהם לסגור את הגמ' וללכת לפעול להשפיע להכניס את הילדים למוסדות תורניים.

אין זה קשה ללכת ולהשפיע...

ויש לדעת שאין זה קשה ללכת ולהשפיע כי בהרבה מן המקרים ההורים אינם מודעים ואינם נותנים אל ליבם שלרשום לגן מסוים שאינו שומר תורה ומצוות ישפיע בעתיד על בנם וביתם איך הם גדלו, וחושבים שהילד יתפקח מעצמו להכיר את החיים, וכשמסבירים להם בלשון יפה ובאהבה איזה חינוך יקבלו במוסדות תורניים ואיזה להיפך ח"ו, הרבה הורים משתכנעים.

לכן כל אחד שמכיר קרוב או שכן שיש לו בן או בת שנרשמו למוסדות שאינם תורניים יעשה את כל אשר בכוחו, ומי שקשה לו לפנות בעצמו ולדבר עם קרובו או שכינו יפנה לארגון "לב לאחים" ויודיע להם שיש לו קרוב שרוצה לרשום את בנו למוסד פלוני, ויודיע להם היכן הוא גר ומה המספר טלפון שלו, והם יפנו אליו מעצמם וידברו על ליבו לרשות את בנו למוסד תורני, וכל הזכויות של הילד הזה זורעו עד עולם נזקף לאותו אחד שדאג ופעל שירשמו את הילד למוסד תורני.

ונזכה שהקב"ה יתן חכמה ובינה לכל ההורים שידעו כמה טוב הם מועילים לעצמם בכך שהם רושמים את בניהם למוסד תורני, וישו בו כל נשמות ישראל הטועות לכור מחצבתם, ובזכות זה נזכה לגאולה השלימה ברחמים. שבת שלום.

חופשי כרצונם. העגלון שמע את דבריו, והבטיח לו שישמור היטב על הדרך והסוסים, ויסיר דאגה מליבו. והנה הסוחר תוך זמן קצר שקע בשינה, והעגלון המשיך להוליך את הסוסים ביד אמונה. אולם אחרי זמן גם העגלון נרדם והמושכות נפלו מידו. הסוסים שהרגישו כי אין להם מנהיג, נטו לצד הדרך לאכול דבר מה הגדל בקצה הדרך, ושם היה עמק קטן, ועל כן הסוסים נפלו יחד עם העגלה. הסוחר ניזוק בגופו וכל הסחורה הלכה לאיבוד. וירם הסוחר את קולו על העגלון, איך לא שמרת על הסוסים, והרי הזהרתיך מבתחילה על כך! ענה לו העגלון, מה אתה רוצה ממני, ולא הזקתי אותך כלום, הן החזקתי את מושכות הסוסים ואני מכיר את הסוסים האלה שהם הגונים ובעלי מוח, ועל כן סמכתי עליהם שילכו בדרך ישרה, כלום ידעתי שהם יטו מהדרך? אמר לו הסוחר, אם כן אתה טוען שאני צריך לתבוע את הסוסים?! כלום אינך יודע שסוס זה סוס ואי אפשר לסמוך על חכמתו!

לכל אדם יש נפש שכלית ונפש בהמית, והוא צריך לאחוז במושכות כדי לשמור על הנפש הבהמית שלו שלא תלך אחרי התאוות. ואם הנפש המשכלת לא משגיחה על הנפש הבהמית, מיד היא הולכת אחרי התאוות שרואה בצידו הדרכים, ועל ידי זה תהפוך את כל העגלה שהיא מוליכה איתה. וקל וחומר במה שנוגע לחינוך הבנים הנערים, כי אף אם אמנם הבן יש לו שכל, אבל כשלא משגיחים עליו ומכוונים אותו לדרך הנכונה, ונותנים לו לעשות כרצונו, הוא יכול להגרר בקלות אחרי הנפש הבהמית. וכמה הפסד יכול לבוא מכך מפני שהוא יכול להפוך את כל העגלה עם הסחורה שבתוכה. ואף אם כבר יש לו כבר קניינים בתורה ובמעשים טובים, הוא יכול לאבד את כולם, ולכן צריך לשים לב היטב על חינוך הבנים.

לדאוג לילד של השכן או קרוב!

אבל עלינו לדעת שלא רק מוטלת עלינו חובה לדאוג לחינוך הבנים, אלא גם לדאוג לילד של השכן או קרוב משפחה או חבר, שלצערינו יש הרבה מאחינו בני ישראל שרושמים את ילדיהם למוסדות שאינם שומרים תורה ומצוות, ובבתי ספר והגנים האלה אפי' "שמע ישראל" לא מלמדים אותם, ואינם יודעים כלל ממעשיות התורה, ומדרכי אבותינו הקדושים, ובחנוכה מלמדים אותם לאכול סופגניות ולסובב

בפרשתנו (מד, לד) יהודה אומר ליוסף "כי איך אעלה אל אבי והנער איננו איתי" שמעתי לפרש מפי מורנו ורבנו ראש הישיבה רבנו יהודה צדקה זצ"ל, שעל האדם היהודי לדעת, שהוא עתיד לבא לפני אביו שבשמים ליתן דין וחשבון על הבנים שלו, אם לא חינוך אותם כראוי, ואם לא לימד אותם תורה. ועל כן כל יהודי צריך להגיד "כי איך אעלה אל אבי", היינו בעתיד, איך אבא ליתן דין וחשבון לפני בית דין של מעלה, "אל אבי" שבשמים, "והנער איננו איתי", כשהבן איננו איתי, על כי לא חינוך את בניו כיאות, ויצטרך ליתן דין וחשבון על זה. ולכן צריך תמיד לדאוג ולהשגיח על חינוך הבנים שילכו בדרך טובה. ומסופר על גאון אחד שכשהיה מגיע לפסוק זה היה בוכה, ואמר "כי איך אעלה אל אבי", אבי שבשמים, אחרי אריכות ימים, "והנער איננו איתי", "נער" היינו הנוער' שיש בימינו, על שלא עשיתי כל מה שצריך, כדי לקרב את הנוער אל אבינו שבשמים. או "והנער" היינו ימי הנערות' שלי, איך בזבזתי אותם להבל ולריק, ולא ניצלתי אותם לעבודת ה'. כי מה יענה האדם על כך?!

ויש אדם החושב לעצמו, אין לי צורך לטרוח כל כך לבדוק אחרי מעשיו של בני, הרי אני מכירו שיש לו שכל ודעת, ואני יכול להניח לו לעשות כרצונו, ולמה לי להשגיח עליו כל הזמן? אבל זו טעות גדולה, כי צריך לדעת, שאחרי הכל הבן עדיין "נער", ויש לו את הרצונות והתאוות של ימי הנערות, ואם האבא לא יכוון אותו לדרך הנכונה, אי אפשר לסמוך עליו שהוא מעצמו ילך בדרך הטובה.

הסוסים שהרגישו כי אין להם מנהיג...

החפץ חיים (נתיבות התפילה עמוד קע"א) ביאר זאת על דרך משל לסוחר שקנה מלאי של סחורה, וכשבא לחזור לביתו, שכר עגלון שיקח אותו עם כל הסחורה. וכשעלה על העגלה, פנה אל העגלון ואמר לו, אני עייף מאד, ובודאי תיכף ארדם תוך כדי הנסיעה, לכן תדע שאני סומך עליך, וכל האחריות היא עליך, ועל כן תזהר היטב לשמור על הסוסים שלא יפנו ימין ושמאל, כי אז העגלה יכולה להתהפך. וכן תשגיח גם על עצמך שלא תרדם והסוסים ילכו

שלא לפסוע פסיעה גסה

"וַיִּשְׁלַח אֶת אַחֲיוֹ וַיִּלְכְּדוּ וַיֹּאמְרוּ אֲלֵהֶם אַל תִּרְגְּזוּ בַדֶּרֶךְ" (מה, כד)

אל תרגזו בדרך, אל תתעסקו בדברי הלכה שלא תרגז עליכם הדרך.
דבר אחר, אל תפסעו פסיעה גסה וכו' (רש"י).

א. יזהר אדם שלא יפסע פסיעה גסה, משום שפסיעה גסה מחלישה הראיה והיא נוטלת אחד מחמש מאות ממאור עיניו של אדם (גמרא ברכות מג ע"ב).

ב. פסיעה גסה היינו כשפוסע יותר מאמה (ארבעים ושמונה ס"מ) בפסיעה אחת (רש"י והראשונים), ושיעור זה הוא באדם בינוני (משנ"ב סימן שא, סק"ג). וריצה בפסיעות קטנות, פשוט שאינה פסיעה גסה.

ג. ביום שבת - מלבד חשש סכנה שיש בפסיעה גסה - יש גם איסור שלא יהיה הילוכך בשבת כהילוכך בחול.

ד. איתא בגמ' שמי שפסע פסיעה גסה יש לו תקנה להחזיר כח ראיתו "בקדושה דבי שמי", דהיינו בקידוש של ליל שבת (שם).

ה. ונאמרו בזה כמה ביאורים (א) רש"י פירש (שם) שישתה את כוס הקידוש של ליל שבת. (ב) הטור (אר"ח סימן רסט) הביא דברי רב עמרם גאון שפירש שצריך לתת מיין קידוש ליל שבת על העיניים. (ג) הב"ח (שם) פירש דברי רב עמרם גאון שצריך גם לטעום וגם ליתן על העין. (ד) רבינו יונה (בברכות כתב בזכות שיהיה רגיל בקידוש. ה) בשער הכוונות (דף עא ע"ד) יש כוונות על פי סוד בעת שמסתכל ביין שבכוס הקידוש, ועיין עוד בבן איש חי (בראשית ש"ש סכ"ט), אך נראה דזה לא שייך לענין שלנו.

ו. תקנה נוספת מצאנו להחזיר כח הראיה ומקורה מדברי המהרי"ל (הובאה בדרכי משה רעא אות ח) והיא: שבשעת הקידוש בליל שבת יסתכל בנרות כי ב' בפעמים "נר" עולה חמש מאות והוא רפואה לפסיעה גסה שנוטלת אחת מחמש מאות ממאור עיניו של אדם.

עצימת עיני הנפטר ע"י הבן

"אֲנֹכִי אֵרֵד עִמָּךָ מִצְרִימָה וְאֲנֹכִי אֶעֱלֶךָ גַם עֲלֵה וְיֹסֵף יִשִׁית יָדוֹ עַל עֵינֶיךָ" (מו, ד)

רבי חזקיה אומר וכו' למדנו ממשנתו של רבי יוסא סבא, ממנהגי העולם והוא שאדם שזכה לבן בזה העולם צריך הוא ליתן עפר על עיניו בשעת קבורתו, כי זה הוא כבוד האב, כדי להורות שהעולם נסתם ממנו והוא יורש ועומד תחתיו (זוהר ויחי דף רכו מתורגם).

א. בשעה שאדם נפטר רואה מראות אלוקים כמו שכתוב "כי לא יראני האדם וחי" בחייהם אינם רואים אבל במותם רואים, ולכן עיניו נשארות פתוחות מהמראה שראה, וצריך לעצום את עיניו על ידי נתינת עפר בהם (זוהר ויחי שם) ועדיף שעפר זה יהיה מעפר ארץ ישראל (מעבר יבק שפתי רננות טפ).

ב. מעצימין עיניו של מת וכבר כתבתי על פי זוהר שמי שיש לו בנים אז בנו הבכור יעצים עיניו כמו שכתוב ויוסף ישית ידו על עיניך (חכמת אדם כלל קנ) והמנהג הוא שגם באמו הבן מעצים עיניה (עבד המלך כאן).

ג. אם אין לו בנים טוב שהיורש ממנו הוא יעצים עיניו, ואין אינו נמצא מצוה לעומדים שם לעצים עיניו (מעבר יבק שם).

יהודה עשה סגולה לבטל כעסו

"וַיִּגַּשׁ אֵלָיו יְהוּדָה וַיֹּאמֶר בִּי אֲדֹנָי יְדָבָר נָא עֲבֹדְךָ דָּבָר בְּאֲזְנֵי אֲדֹנָי וְאֵל יַחַר אַפֶּךָ בְּעֲבֹדְךָ כִּי כְמוֹךָ כִּפְרָעָה" (מד, יח)

הפסוק קשה מכמה פנים, הרי יהודה דיבר עם יוסף קשות, כמובא ברש"י (כאן), ואם כן למה אמר "בי", כשמילה זו היא לשון בקשה? גם מדוע הוסיף ואמר את מילת "נא", ומלבד שקשה כאמור שגם היא לשון בקשה, גם צריך להבין את הכפילות בלשון הבקשה, הן כבר אמר "בי"? ועוד קשה, למה אמר "ואל" יחר אפק, דהיינו אל תכעס, ומה איכפת לו אם יחר אפן, אדרבה לפי סדר הדברים הקשים שאמר לו, היה לו לומר ויחר אפק, כי איני מתיירא ממך? זאת ועוד, האות כ' של "כפרעה" נראית כמיותרת, שהרי ביאר רש"י (כאן) את אומר "כפרעה", שאמר לו שאתה ופרעה שוים בעיני, ואם כן היה לו לומר, כי כמוך פרעה?

על דיוקים אלו עמד בשו"ת מאיר נתיבים (ח"ב, בחידושים על התורה שבסוף הספר פרשת ויגש, דף י"ז ע"ב), ויישב אותם כך, קבלתי ממורי הבעל שם טוב ז"ע, שסגולה לבטל הכעס היא לומר את הפסוק (תהלים קיט, ט) במה יזכה נער את ארחו לשמור כדברך, והשם הקדוש היוצא מראשי תיבות הפסוק הזה מסיר את הכעס.

והנה יהודה רצה לדבר קשות עם יוסף, אבל חשש שעל ידי זה תתעורר אצלו מדת הכעס, ואמרו רבותינו ז"ל (זוהר ח"א דף כ"ז ע"ב, ורמב"ם דעות פרק ב' הלכה ג, וראה בנדרים כב.) כל הכועס כאלו עובד עבודה זרה חס ושלום. לכן השתמש בסגולה הנ"ל לבטל את הכעס מלבו, ורק בפיו דיבר קשות כאילו הוא כועס, כדי להפחיד את יוסף. ולכן אמר את כל האותיות היתרות הנ"ל שהם ב"י נ"א א"ל כ' כי הם בראשי תיבות, במה יזכה נער את ארחו לשמור כדברך, שזה השם המבטל את הכעס (ילקוט דברי חכמים עמ' שפ"ז).

מהו טוב מצרים ומה התכוון בשליחתם

"וְנִשְׂאִים מִטּוֹב מִצְרָיִם" (מה, כג)

פירש רש"י, מצינו בגמרא (מגילה דף טז:) ששלח לו יין ישן שדעת זקנים נוחה הימנו. ומדרש אגדה (בראשית רבה פרשה צ"ד סי' ב') גריסין של פול. עד כאן. כלומר מהו "טוב מצרים" ששלח יוסף לאביו, שלא פורש במקרא מהו? לפי הגמרא שלח לו יין ישן, ולפי המדרש שלח לו גריסים של פול.

החיד"א בפתח עינים (מגילה טז:) מביא בשם הראשונים, שכתבו רמז נפלא באלו דברי הגמרא ששלח לו יין ישן, כי "יין ישן" בגימטריא עולה ת"ל, לרמוז לאביו שהעליה שלו למצרים, היא כדי לקיים את גזירת ת"ל שנים של הגלות, "שדעת זקנים" הם אברהם יצחק ויעקב, "נוחה הימנו", מפני שהם רוצים בגזירתו יתברך.

ולדרך זו יהיה עלינו למצוא רמז גם במה ששלח לו לפי המדרש גריסין של פול. ואכן, החיד"א מצא גם בהם רמז נפלא לגזירת הגלות למצרים, שאפשר שמלבד מה שכאמור רמז לו בשליחת "יין ישן" שהוא בגימטריא עולה ת"ל כמנין הגלות, הוסיף ושלח לו גם גריסים של פול, לרמוז שאומנם כן היא גזירת הגלות, ברם בפועל השיעבוד יהיה רק לחצאין, כמו שגריסין הם "חצאים" של פול.

כמה היה מנינים

"וַיִּפְרְזוּ וַיִּרְבּוּ מְאֹד" (מז, כז)

נאמר לקמן (שמות א, ז) ויעצמו במאד מאד, הנה שנאמר שם "מאד" שתי פעמים, והם היו אז ששים רבוא, כאשר מונה שם התורה. ולפיכך כאן שנאמר "מאד" פעם אחת, הם היו שלושים רבוא. וזה מה שאמרו חכמים (בראשית רבה פרשה ע"ט סי' א') שלא נפטר אבינו יעקב מן העולם עד שראה שלושים רבוא מבניו.

סגולות לשמירת הריון (א)

ממתקת הדינין על ידי החסד, [והיינו כשבעלה מברך על כוס של ברכה דלאחרים אסור לה למזוג] (שם).

ג. יתנדבו להביא יין משלהם לכוס של מילה ותמזגנו האשה בידה (שם, ועיין עוד שם).

כי אין דבר ממתק הדינים כמו הדמעות ובפרט כשמתפללים על ענין זה (כתר מלכות אות קנט).

ב. האשה תשתדל למזוג דהיינו ליתן מים ליין בכוס של ברכה של קידוש או של ברכת המזון ותכוין שהיין זה דין והמים חסד ובמזיגה

א. מי שאשתו מפלת נפלים

סגולת תרופת דבר זה להמתיק הדינים ולכן תחילה יזהרו שתפילתם תהיה בבכיה

רבינו שלמאן מוצפי זצ"ל – י"ז טבת

רבינו נולד לבילי שבת קודש כז' שבט שנת תר"ס אחר צעות הלילה לאביו רבי ציון מאיר ולאמו הרבנית פרחא מוצפי.

עליה אחרונה

בשנת תרצ"ד עלה רבו רבי יהודה פתיה לארץ ישראל בפעם השלישית והשתקע בה, רבינו הצטרף אליו למצוא לו מקום מתאים לאכסניה של תורה בירושלים וחזר אל בגדאד לקחת את אחיו לארץ ישראל, ואחר שמצא להם מקום פרנסה בירושלים חזר לבגדאד לקחת את אמו ואת אשתו. ביום השישי פרשת כי תבוא טו' אלול תרצ"ה עלה רבינו עם אמו ואשתו לארץ ישראל ודרכו רגליו בעיר טבריה, בה עשה את השבת בקרבת ציון התנא רבי מאיר בעל הנס זיע"א. והיה מזכיר רבינו כי לסימנא דמילתא כהן לא היה בבית הכנסת אותה שבת והעלוהו במקום כהן וקרא את תחילת הפרשה "והיה כי תבוא אל הארץ".

חלוקא דרבנן

יום אחד פגשו תלמיד חכם ואמר לו: "מדוע אינך לובש גלימה וחובש מצנפת כמנהג החכמים השיב לו רבינו: "וכי הלבוש קובע את האדם, האדם קובע את לבושו, ואני רוצה שלא יגרע מלבושי בעולם הבא בגלל לבושי העולם הזה", ומשהגיע לביתו סח לרבנית את המעשה וסיים: "הנני מאחל לתלמיד חכם זה שיהא לו לבוש לעולם הבא כמו שיהיה לי".

טוב לשכנו

פעם התבשר רבינו שרבי יהודה מועלם זיע"א ראש ישיבת "פורת יוסף" גאולה הגיע לגור בקצה רחוב מגוריו. השיב רבינו "יום טוב הוא לנו היום הזה שתלמיד חכם בא". נכנס רבינו למטבח וביקש מרעיתו הרבנית שתכין מיני ממתקים. אחר הגיש אותם לבניו וביקש מהם: "קחו את הכיבוד אל ביתו של רבי יהודה, השכן החדש שלנו, והודיעו לו. ששמחים אנו שזכינו בשכנותו, ורוצים אנו להביע את שמחתנו בפניו!"

נכוד לחכמים

סיפר רבי בן ציון מוצפי שליט"א: "בשנת תש"ד נהגו לאפות מצות בערב פסח לאחר חצות היום בראשותו של הרב צדקה חוצין זצ"ל, ואבי רבי שלמאן זצ"ל היה המשגיח על המלאכה, ובתוך כך נכנס מרן הרב עובדיה זיע"א, שהיה אברך צעיר וכחצי ק"ג קמח בידו, לאפות לו מצות לליל הסדר, והאופה לא התייחס אליו כהוגן, ומרן ברוב ענותנותו פירש בחצר זוית, והוציא שולחן ערוך מחיקו, והחל לומד דברי מרן סעיף אחר סעיף, ואבי רבי שלמאן בידעו את ערך מרן הרב עובדיה וערך זמנו היקר, הדף מאחורי גבו והשתומם על המראה, ותיכף ניגש אל האופה וביקשו להזמין את מרן לאפות את חלקו, כדי שימהר לשוב אל לימודו" ("קנין התורה של מרן" עמוד כו').

שפיר דמי לצרפו לעשרה כדי לומר החזרה עם הקדושה וברכת כהנים אף על פי שאין שם אלא שמונה אנשים העונים אמן אחר השליח צבור (ילקו"י תפלה ח"א עמ' רעג).

שאלה: האם אפשר לצרף למניין אדם שמתפלל בעזרת נשים?

תשובה: העומד בעזרת נשים ובמחיצה המפסקת יש חלון ומראה להם פניו משם מצטרף עמהם לעשרה, ואם יש שם עשרה ומתפלל עמהם בעזרת נשים נחשבת תפלתו לתפלה בצבור, אבל אם בנקל יכול לרדת לבית הכנסת עדיף שירד מאחר שיש פוסקים החולקים על הדין הנ"ל. וכהן שנמצא בעזרת נשים אינו יכול לישא את כפיו משם (ילקו"י תפלה ח"א עמ' רפג).

שאלה: האם מותר לאחוז תינוק בשעה שמתפלל שמונה עשרה?

תשובה: אסור לאחוז תינוק בידיו בשעת תפלת שמונה עשרה שלא יסיח דעתו, וטוב שלא יביאו תינוקות שמפריעים לציבור, ואם עבר והביא את התינוק לבית הכנסת יש לו להשגיח עליו שלא יפריע למתפללים שלא יצא שכרו בהפסדו (ילקו"י תפלה ח"א עמ' שנג).

שאלה: הם ספר טלפונים נחשב מוקצה?
תשובה: לא ומותר לטלטלו כיוון שיש בו שימוש היתר לצורך מציאת כתובת של חבר וכדומה (עיין חזו"ע ח"ג עמ' לב).

[הרבנים המשיבים:] הרב יעקב דניאל הנסב והרב ינון שמש שליט"א

יוסף הצדיק

בספרי הקבלה מבואר כי יוסף הצדיק הוא כנגד מדת היסוד, כי יוסף הוא יסוד, וצדיק הוא יסוד, בסוד הכתוב "וצדיק יסוד עולם" ונקרא צדיק על שם שהוא עושה צדקה עם המלכות הנקראת "צדק" ומשפיע לה ולכן צדק עם ה' שהוא בחינת טיפת השפע או בחינת יסוד עצמו לכן נקרא "צדיק". והיינו הואיל ויוסף היה מרכבה ליסוד וגם שמירת היסוד שלו היא שהשרישה בכל עם ישראל כח לעמוד עד היום בניסיונות ושלא לפגום חלילה ביסוד. ואמנם מדת היסוד היא המכוללת את כל השפע העליון של הספירות העליונות ותפקיד היסוד הוא לאגור את השפע ולהעבירם בשעת כושר אל המלכות כדי שיושפע משם לכל העולמות כולם. וכמובן ששפע זה אינו יכול לצאת חוץ לזמנו וחוץ למקומו כי אם בשעה היעודה לו אבל כל שלא הגיע העת, היסוד אוסף ושומר את השפע אצלו לבלתי ינתן חלילה לחיצונים, והמתבונן יראה כי יוסף נקרא בשם זה "יוסף" כנגד שתי עניינים אלו שישנם ביסוד כי מצד אחד יוסף הוא מלשון "אסף ה' חרפתו" והיינו לשון אסיפה ושמירה ומצד שני "יוסף ה' לו בן אחר" הוא ענין ההתרחבות וההשפעה ששני מדות אלו הם

ביסוד כל אחד משמש בעיתו ובזמנו וכך היה יוסף הצדיק בהנהגתו ומעשיו שידע לשמור את עצמו לבלתי נתון את השפע חלילה לחיצונים, בבחינת "ויצבור יוסף בר כחול הים הרבה מאוד" ומצד שני "יוסף הוא השליט על הארץ הוא המשביר".

עוד מבואר כי היסוד נקרא "טוב" בסוד "אמרו צדיק כי טוב" ועניינו כי ספירת היסוד היא ספירה התשיעית אם נספור מהכתר ולמטה, והיא האות ט', ואם נספור מהחסד [שהיא ספירה הראשונה מה"ה"ק] ולמטה עד היסוד הרי הם ה' ספירות והיא האות ו' ואם נספור מהמלכות ולמטה יהיה היסוד הספירה ה' ונמצא שיש בה כל בחינת ט"ב. ועל יוסף הצדיק נאמר "יוסף בן שבע עשרה שנה". הוא מה שנאמר בער ואונן שעשו הרע בעיני ה' כי היו משחיתים זרעם ופגמו ביסוד הנקרא טוב ופגם היסוד הוא הנקרא "רע" היפך הטוב, ולסיום נביא כאן מה שכתב הגר"ח פלאגי זיע"א בספר מועד לכל חי (סימן כח אות ד) לומר בכל יום הפסוק "אור זרוע לצדיק ולישרי לב שמחה", "ז' פעמים וכמו שכתב בספר נפש יוסף משם הרב עיר וקדיש כמהר"ד צירירו ז"ל וזה לשונו, כל האומר פסוק זה בכל יום הקדוש ברוך הוא מוציא י"ז כרוזים ואומר, גביתי מאדם זה עון זרע לבטלה, עכ"ל, וכתב בספר הזכירה וזה לשונו, כיון בפסוק זה לשם קר"ע שט"ן בנקוד שב"א, לצדיק גימטריא הו"ה" אה"ה במלוי עם הכולל השם, ולישרי לב שמחה סופי תיבות גימטריא ט"ב, וטוב במספר קטן בגימטריא הו"ה", וגימטריא נשמה ושט"ן, עכ"ל.

ויתרת, הרווחת

לאולם על העברת החתונה לליל ששי - אור לט"ו באב תשע"ח, והודיעו לחתן השני - פנחס, כי החתונה נדחתה ביומיים, עובדה ששימחה אותו מאוד והוא הודה עליה בחום.

ואז, באחד מימי הקיץ, הוזמן משה החתן לשאת דברים בשמחת 'שבע ברכות' של אחד מחבריו. הוא נשא דרשה מאלפת שכל שומעיה התמוגגו ממנה, ביניהם גם עסקן מוכר שהבחור הנואם מצא חן בעיניו. לאכזבתו, התברר שהבחור הלז כבר התארס, והוא עומד להינשא באור לט"ו באב...

שמחת השבע ברכות הסתיימה, הכל חזרו לבתיהם. כמה שבועות חלפו, ולפתע מצלצל הטלפון בביתו של החתן משה א., ועל הקו - אותו עסקן שפגש בו בשמחת ה'שבע ברכות' המדוברת. בקול נרגש הוא מספר לאביו של משה כי שמע את דרשות בנו בשמחת ה'שבע ברכות' לפני מספר שבועות, וכבדרך אגב שמע שחתונתו בתאריך ט"ו באב.

'ובדיוק הבוקר', הוא מוסיף ומספר לאב המופתע, 'פגשתי יהודי עשיר המחתן בט"ו באב, והוא מבקש ממני למצוא חתן שמתחתן באותו לילה. כידוע, יש סגולה מפורסמת להשיא חתן תלמיד חכם נזקק ביום חתונת ילד, והוא מחפש למצוא חתן כזה, שיהיה סגולה לצאצאים טובים ולמזל וברכה לזוג הצעיר. הואיל וכפי שראיתי בנך הוא בן תורה, ולפי מה שביררתי אתה לא אדם אמיד במיוחד, רציתי להציע לך מימון מלא לכל צרכי החתונה!'

אך שמע האב את הדברים, ודמעות רותחות החלו לזלוג במורד לחייו. הוא הודה לו בחום, ומיהר להתקשר לבנו ולבשר לו את הבשורה המרגינה, שהוכיחה שלא רק שהיתור לא עלה להם כסף, ההיפך הגמור קרה - בזכות היתור הם קיבלו מימון לכל הוצאות החתונה! 'הלא הלה חיפש חתן שמתחתן בט"ו באב, בדיוק. אם לא היינו מוותרים ומשנים את התאריך - לא היינו מקבלים את המימון המלא לחתונה!' - הבינו האב והבן גם יחד...

וסיפור זה, אותו שמענו מפי מגיד המישרים הרה"ג רבי שלמה מילר שליט"א שקיבלו ממקור ראשון, מהדהד באוזנינו מסר נוקב: פעמים רבות, היתור הוא ויתור לפרק זמן קצר, קצר מאוד. הרבה מאוד פעמים אנו מגלים שהיתור השתלם שבעתיים, היה כדאי כפליים. וגם אם איננו מגלים זאת בכוחות עצמנו, יודעים אנו שכוחו של היתור גדול ועצום, ולבטח הוא מעניק לנו שבעתיים על ההקרבה שלנו. מסתבר שאי אפשר לדרוש מאדם לוותר, היתור הוא כלי לאנשים חכמים ונבונים בלבד. אדם רשאי לעמוד על שלו, להיות צודק בתכלית. אך הרבה יותר כדאי ומשתלם לאורך זמן לוותר. כי היתור הזה פותח שערי שמים ומעניק שפע ברכה והצלחה, מעל ומעבר לצפוי! (דרשו. פניני פרשת השבוע)

היה זה בראשית ימי הקיץ תשע"ח, בישיבה חשובה בקריית ספר שבמודיעין עילית התבררו הבחורים בבשורה טובה שרדפה את קודמתה - לפני כמה ימים התארס משה א., ובחלוף כמה ימים התארס גם פנחס ל., שניהם מהמובחרים שבבני הישיבה. שמחה וששון ליהודים, קול מצהלות חתנים...

שני הבחורים החלו בהיערכות לקראת יום נישואיהם, באווירה טובה ועליזה, ולפתע התברר כי קרתה תקלה. שני הבחורים קבעו את תאריך החתונה לאותו לילה, יום שלישי, אור ל"ג באב. שניהם בחרו בתאריך זה בלית ברירה, שכן אלו ימי 'בין הזמנים' - תקופת חופשת הקיץ, בה חלק מהבחורים שוהים בחופשות משפחתיות ולא יוכלו להשתתף בחתונה. ועתה, התברר כי גם הבחורים שכן יוכלו להשתתף, ייאלצו להתחלק לשתי חתונות שיתקיימו באותו לילה, באמת לא נעים...

במובן מסויים, זה לא רק לא נעים, יש לכך גם משמעות כלכלית כבירה. משה א. כבר סגר עם אולם על התאריך הזה בדווקא, שכן עלות האולם יותר זולה רק בתאריך הזה, העברת תאריך החתונה למעוד אחר - משמעותה ויתור על הטבה כספית משמעותית, הנחה שהיא כאוויר לנשימה עבור הורי החתן!

ובכל זאת, בנסיון למצוא פיתרון כלשהו, סיפר משה לאביו על התקלה שקרתה. הוא היטיב להסביר כי למעשה הוא שתפס את התאריך לפני חברו, ובכלל - המשמעות הכלכלית של החלפת התאריך היא יקרה מאוד...

אך שמע האב את דבריו של בנו, ומיד החליט לעשות מעשה. 'ראה נא בני יקירי, אמר מיד, 'הרי גם לממן את ההתחייבות הבסיסית לחתונה, לא באמת יש לי מאיפה... אנחנו תלויים בחסד הבורא, והפער הכספי הנועץ בין התאריכים - לא הוא שיעשה את ההבדל... מאידך, יש לנו הזדמנות לוותר!'

'לוותר?!?!' - החתן כמעט שאג, 'שאני אוותר על התאריך שלי? למה?! הלא אני תפסתי אותו ראשון, יש לי אולם סגור, ועוד יותר בזול מהתאריך האחר. שאני אוותר?!'

האב הבין לכאבו של הבן, אך בד בבד קרב אליו, ודיבר על לבו. 'ראה נא, לא הרבה פעמים מזדמנת לאדם הזדמנות לוותר, ויתור טוב ואיכותי כזה, ויתור שעולה לו בבריאות ממש... עכשיו יש לנו הזדמנות לוותר, למנוע ריב מיותר ואי נעימות גדולה. נכון שאנחנו צודקים, אבל הרבה יותר כדאי לנו לוותר, להתחיל את חיי הנישואין שלך בויתור עוצמתי ורב ברכות במיוחד!'

האב הוסיף לדבר על לבו, עד שחש כי הבן לא רק מסכים - אלא גם שש וששמח על הויתור. לאחר התייעצות עם רב והסכמת הצדדים, הם הודיעו

רבני קהילות וגבאים: תיקון שובבי"ם אצלכם בבית הכנסת

רבני קהילות וגבאים שחפצים לערוך בבית מדרשם **תיקון היסוד** ופדיון פ"ד תעניות עם תפילת עננו להרש"ש זיע"א

יכולים לפנות לישיבה בטלפון **02-624-9000**

ובעזרת ה' גיע רב מחכמי המקובלים שיודע לכוין את כוונת הרש"ש ויעבור לפני התיבה בסדר התיקון עם תפילת עננו ופדיון פ"ד תעניות.

חוגי בית

לקראת ימי השובבי"ם הבעל"ט אנו יוצאים במיזם אדיר במסירת

6 שיעורים / חוגי בית בנושאים: זוגיות, חינוך ילדים, שלימות הבית והמשפחה.

את השיעורים יעבירו טובי הרבנים משיבתנו הקדושה.

אם אתה מעוניין לזכות את הרבים באזור מגוריך, גבאי בית הכנסת, בעל משרד ומעוניין לזכות את מעגל חבריך, שכניך ומכריך, ניתן לפנות אלינו

בטלפון: **02-624-9000**

"ופדיון נפש זה הוא תועלת ותרופה לכל צרה שלא תבוא ובפרט לחולים שיתרפאו במהרה, וכבר היו מנסים ובודקים אותו יותר מאלף פעמים, והיה מועיל בעזרת ה' תכף באותה שעה, והייתה ניכרת תועלתו ותרופתו לכל אדם והיו אומרים מה גדלו מעשיך ה'" (פרי עץ חיים)

פדיון נפש

בכוונות הרש"ש ע"י מו"ר המקובל רבי בניהו שמואלי שליט"א

למסירת שמות 02-6222-560